

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 12. April 1943.

46. Stück.

Preis: K 3.40.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 12. dubna 1943.

Cena: K 3.40.

Částka 46.

Inhalt: (95 und 96.) 95. Verordnung über gewisse Neuregelungen im Bereiche der Dienstauslagensätze im öffentlichen Dienst. — 96. Verordnung über die Vergütung bei vorübergehender auswärtiger Beschäftigung (V. B.).

Obsah: (95. a 96.) 95. Nařízení o některých nových úpravách v oboru náhrad služebních výloh ve veřejné službě. — 96. Nařízení o náhradách při přechodném přidělení (P. P.).

95.

Verordnung aller Mitglieder der Regierung vom 9. April 1943

über gewisse Neuregelungen im Bereiche der Dienstauslagensätze im öffentlichen Dienst.

Auf Grund der §§ 7, 11, 12, 15 und des § 18, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 51, über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst (R. V.), sowie des § 14, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 53, über Umzugskostenvergütung im öffentlichen Dienst (U. K. V.) wird von allen Mitgliedern der Regierung verordnet:

Art. I.

Die Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 52, womit die Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 51, über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst durchgeführt wird (Reisekostenausführungsverordnung — R. A.), wird wie folgt abgeändert und ergänzt:

1. Art. 8 hat zu lauten:

„Art. 8.

Sparsamkeit und Schnelligkeit
bei Dienstreisen.

(1) Der Beamte und die Behörde, die den Reiseplan genehmigt, haben darauf zu achten, daß Dienstreisen auf die zur Ausführung des

Nařízení všech členů vlády ze dne 9. dubna 1943

o některých nových úpravách v oboru náhrad služebních výloh ve veřejné službě.

Podle §§ 7, 11, 12, 15 a § 18, odst. 1 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 51 Sb., o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě (N. C.), jakož i § 14, odst. 1 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 53 Sb., o náhradách stěhovacích výloh ve veřejné službě (N. St.), nařizují všichni členové vlády:

čl. I.

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 52 Sb., jímž se provádí vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 51 Sb., o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě (prováděcí nařízení o cestovních výlohách — P. C.), se mění a doplňuje takto:

1. čl. 8 zní:

„čl. 8.

Úspornost při služebních
cestách.

(1) Úředník a úřad, který cestovní plán schvaluje, jsou povinni dbáti toho, aby služební cesty byly omezeny na čas nezbytně

Dienstgeschäfts unbedingt notwendige Zeit beschränkt werden. Nur in diesem Ausmaß hat der Beamte Anspruch auf Reisekostenvergütung. Mehrere zeitlich zusammenfallende Dienstreisen in dieselbe Gegend sind tunlich miteinander zu verbinden.

(2) Möglichkeiten zum Erzielen von Zeitersparnis durch Benutzen von Luftverkehrsmitteln sind auszunutzen.“

2. Art. 9, Abs. 2, erhält den folgenden Zusatz:

„Sie kann diese Ermächtigung den unmittelbar nachgeordneten Behörden übertragen.“

3. Art. 11, Abs. 2, hat zu lauten:

„(2) Sonn- und Feiertage sind als Liegetage zu vermeiden. Ob der Beamte an Sonn- und Feiertagen oder nachts zu reisen hat, bestimmt der die Dienstreise anordnende Dienstvorgesetzte.“

4. Art. 12 hat zu lauten:

„Art. 12.

Weiter- und Rückreise.

(1) Nach beendetem Dienstgeschäft hat der Beamte noch an demselben Tage weiter- oder zurückzureisen, wenn ihm dies nach Lage des Falles zugemutet werden kann.

(2) Wird die Dienstreise zum Übernachten unterbrochen, so gelten für die Weiterreise (Rückreise) die Bestimmungen des Art. 10.“

5. Art. 13, Abs. 4, hat zu lauten:

„(4) Hat ein Beamter die Reise zum Übernachten unterbrochen, obwohl die Voraussetzungen der Absätze 1 bis 3 nicht gegeben waren, so darf ihm ein Übernachtungsgeld nur in besonderen Fällen gezahlt werden.“

6. Art. 15, Abs. 1, Buchst. c), zweiter Satz, hat zu lauten:

„Bei Dienstgeschäften in seiner Wohnge-
meinde erhält ein beurlaubter Beamter, der seinen Urlaub durch eine Dienstreise unterbricht, Reisekostenvergütung für die Reise vom Urlaubsort zum dienstlichen Wohnsitz und zurück. Für den Aufenthalt in der Wohnge-
meinde (Art. 4) wird nur Tagegeld — nicht auch Übernachtungsgeld — gewährt (Art. 28, Abs. 1). Ist der Urlaubsort zugleich Geschäftsort, so ist nur Tage- und Übernachtungsgeld für die Zeit der Ausführung des Dienstgeschäftes zu zahlen.“

nutný pro provedení služebního výkonu. Jen v tomto rozsahu má úředník nárok na náhradu cestovních výloh. Více služebních cest do téhož kraje, jež mohou býti časově spojeny, je co možná spojovati.

(2) Možností docíliti časové úspory dopravou vzduchem je využiti.“

2. čl. 9, odst. 2 jest doplniti touto větou:

„Tento může toto zmocnění přenést na přímo podřízené úřady.“

3. čl. 11, odst. 2 zní:

„(2) Úřední jednání třeba upravit tak, aby neděle a svátky nezasahovaly do služebních cest. Představený, který nařizuje služební cestu, určí, zda úředník má cestovati o nedělich a svátcích nebo v noci.“

4. čl. 12 zní:

„Čl. 12.

Další a zpáteční cesta.

(1) Po skončeném služebním výkonu má úředník ještě téhož dne jeti dále nebo se vrátiti, může-li to býti od něho podle povahy případu žádáno.

(2) Je-li služební cesta za účelem přenocování přerušena, platí pro další cestu (zpáteční cestu) ustanovení čl. 10.“

5. čl. 13, odst. 4 zní:

„(4) Přerušil-li úředník cestu za účelem přenocování, ačkoliv nebyly dány předpoklady odstavců 1 až 3, může mu býti vyplaceno nocležné jen ve zvláštních případech.“

6. čl. 15, odst. 1, písm. c), druhá věta zní:

„Při služebních výkonech v obci svého bydliště dostane úředník na dovolené, jenž svou dovolenou přerušil služební cestou, náhradu cestovních výloh za cestu z místa dovolené do služebního sídla a zpět. Za pobyt v obci bydliště (čl. 4) poskytne se pouze stravné, nikoliv též nocležné (čl. 28, odst. 1). Je-li místo dovolené zároveň místem jednání, jest platiti pouze stravné a nocležné za dobu provádění služebního výkonu.“

7. Art. 17 hat zu lauten:

„Art. 17.

Begriff der Fahrkosten.

(1) Zu den Auslagen für das Befördern der Beamten rechnen die Ausgaben

a) für die Fahrkarte (einschließlich der Mehrkosten für zuschlagpflichtige Züge) oder für den Flugschein,

b) für eine Platzkarte,

c) für das Benutzen von Schlafwagen oder Schiffskabinen, jedoch höchstens für die Klasse, für die die Auslagen nach § 6, Abs. 1, Buchst. a), der R. V. vergütet werden.

(2) Möglichkeiten zum Erlangen von Fahrpreisermäßigungen sind auszunutzen.“

8. Art. 19 hat zu lauten:

„Art. 19.

Reiseweg und Umweg.

(1) Fahrkosten sind in der Regel für den vom Beamten eingeschlagenen Reiseweg zu erstatten. Der Beamte ist verpflichtet, den Reiseweg zu wählen, der zweckmäßig ist oder der Verkehrssitte entspricht.

(2) Macht ein Beamter einen Umweg, so sind die entstandenen Fahrkosten nur bis zur Höhe der Fahrkosten für den zweckmäßigen oder der Verkehrssitte entsprechenden Reiseweg zu ersetzen und auch in diesem Fall stets nur für die etwa bezahlte niedrigere Wagenklasse.“

9. In Art. 20, Abs. 1, ist der zweite Satz zu streichen.

10. Art. 21 hat zu lauten:

„Art. 21.

Gepäckkosten.

Die Auslagen des Beamten für das Befördern des notwendigen persönlichen Gepäcks werden besonders erstattet. Aufwendungen für das Versenden des auf der Reise nicht mitgeführten notwendigen persönlichen Gepäcks werden als Nebenkosten (Art. 29) erstattet.“

11. Art. 22, Abs. 2, hat zu lauten:

„(2) Die Zentralbehörde kann zum Bestreiten von Mehrausgaben am Prüfungsort oder am Ort der Unterrichtserteilung neben dem festgesetzten Fahrkostenersatz auch Zuschüsse bis zur Höhe des bei Dienstreisen zustehenden

7. čl. 17 zní:

„čl. 17.

Pojem jízdnicích výloh.

(1) K výlohám za dopravu úředníka se počítají výdaje

a) za jízdenku (včetně vyšších výdajů za vlaky s příplatkem nebo za letecký lístek),

b) za místenku,

c) za použití lůžkového vozu nebo lodní kabiny, avšak nejvýše za třídu, za kterou se hradí výlohy podle § 6, odst. 1, písm. a) N. C.

(2) Možností dosáhnouti jízdnicích slev jest využití.“

8. čl. 19 zní:

„čl. 19.

Směr cesty a oklika.

(1) Jízdní výlohy jest hraditi zpravidla tak, jak úředník cestu vykonal. Úředník jest povinen voliti tu cestu, která je účelná nebo odpovídá dopravním zvyklostem.

(2) Vykonal-li úředník cestu oklikou, jest hraditi vzniklé jízdní výlohy jen do výše jízdnicích výloh pro cestu účelnou nebo odpovídající dopravním zvyklostem a také v tomto případě vždy jen za případně zaplacenou nižší vozovou třídu.“

9. V čl. 20, odst. 1 škrta se druhá věta.

10. čl. 21 zní:

„čl. 21.

Výlohy za zavazadla.

Výlohy úředníka za dopravu nutného osobního zavazadla hradí se zvláště. Náklad za odeslání nutného osobního zavazadla, které není s sebou vzato na cestu, nahradí se jako vedlejší výdaje (čl. 29).“

11. čl. 22, odst. 2 zní:

„(2) Ústřední úřad může k úhradě vyšších výdajů v místě zkoušky nebo v místě školení povoliti vedle stanovené náhrady jízdnicích výloh také příplatky až do výše stravného a nocležného přínáležejícího při služebních ce-

Tage- und Übernachtungsgeldes bewilligen. Sie kann diese Ermächtigung den unmittelbar nachgeordneten Behörden übertragen.“

12. Art. 25, Abs. 2, erhält den folgenden Zusatz:

„Beim Benutzen von Kraftfahrzeugen können die Entfernungen für Landwegstrecken vom Kilometerzähler abgelesen werden.“

13. Art. 26, Abs. 2, hat zu lauten:

„(2) Dem Beamten sollen die Mehrauslagen für das Befördern seiner Person und des Gepäcks beim Zu- und Abgang mit anderen als den vorhandenen öffentlichen, regelmäßig verkehrenden Beförderungsmitteln nur erstattet werden, wenn das Benutzen aus besonderen Gründen erforderlich war.“

14. Art. 29 hat zu lauten:

„Art. 29.

Begriff der Nebenkosten.

Auslagen des Beamten für das Versenden des auf der Reise nicht mitgeführten notwendigen persönlichen Gepäcks und für das Befördern oder Versenden von Akten, Karten, Geräten usw., deren er zur Erledigung des Dienstgeschäftes bedarf, werden besonders erstattet. Unter die Nebenkosten fallen auch andere notwendige Ausgaben, wie z. B. für Zimmerbestellen, für Bestellen von Bettkarten, für Gepäckversicherung, für dienstlich notwendiges Benutzen nicht regelmäßig verkehrender Beförderungsmittel am Geschäftsort, für Gepäckaufbewahrung, für Eintrittsgeld zum Besuch von Ausstellungen, für Teilnehmerkarten zu Tagungen und Versammlungen, wenn der Besuch oder die Teilahme dienstlich angeordnet war, für Paßgebühren, für Post-, Telegramm- und Fernsprechgebühren, die dem Beamten durch die Ausführung des Dienstgeschäftes erwachsen sind. Dagegen gehören Ersatz für Kleider- und Kofferabnutzung, Kurtaxe, Auslagen für Reiseausstattung, Kleiderablagen, Ankauf von Tageszeitungen, Trinkgelder usw. nicht zu den Nebenkosten.“

Art. II.

Die Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 54, womit die Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 53, über Umzugskostenvergütung im öffentlichen Dienst durchgeführt wird (Umzugskostenausführungsbestimmungen — U. K. A.), wird wie folgt abgeändert:

stách. Toto zmocnění může přenést na přímo podřízené úřady.“

12. Čl. 25, odst. 2 se doplňuje touto větou:

„Při použití motorových vozidel mohou být vzdálenosti za jízdy po zemi odečteny na měřiči kilometrů.“

13. Čl. 26, odst. 2 zní:

„(2) Úředníku mají být vyšší výlohy za jeho dopravu a dopravu zavazadla při příchodu a odchodu jinými než danými veřejnými dopravními prostředky o pravidelných spojích nahrazeny jen tehdy, bylo-li jejich použití ze zvláštních důvodů nutné.“

14. Čl. 29 zní:

„Čl. 29.

Pojem vedlejších výloh.

Výlohy úředníka za odeslání nutného osobního zavazadla, které nevezí s sebou a za dopravu nebo odeslání spisů, map, náradí atd., jichž potřebuje k provedení služebního výkonu, hradí se zvláště. K vedlejším výlohám patří také jiné nutné výdaje, jako na př. za objednání pokoje, za objednání lůžkových lístků, za pojištění zavazadel, za služebně nutné použití dopravních prostředků bez pravidelných spojů v místě jednání, za úschovu zavazadel, za vstupné na výstavy, za vstupenky a pozvánky na zasedání a shromáždění, jestliže návštěva nebo účast byla služebně nařízena, za pasové poplatky, za poplatky poštovní, telegrafní a telefonní, jež úředníku vznikly provedením služebního výkonu. Naproti tomu k vedlejším výlohám nepatří náhrada za opotřebování šatstva a kufrů, lázeňská taxa, výlohy za cestovní výstroj, za šatny, denní časopisy, zpropitné atd.“

Čl. II.

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 54 Sb., jímž se provádí vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 53 Sb., o náhradách stěhovacích výloh ve veřejné službě (prováděcí nařízení o stěhovacích výlohách — P. N. St.) se mění a doplňuje takto:

1. Art. 25 hat zu lauten:

„Art. 25.

Trennungsentschädigung bei
Versetzung, Anstellung und
Umzugsanordnung.

(1) Trennungsentschädigung nach § 11 der
U. K. V. kann gewährt werden:

a) Beamten auf systemisierten Dienstposten
sowie auch außerhalb der systemisierten
Dienstposten, wenn sie aus dienstlichen Grün-
den nach einem anderen Dienstort versetzt
werden oder auf dienstliche Anordnung umzie-
hen müssen,

b) Warte- und Ruhestandsbeamten sowie
bisher nichtbeamteten Personen, wenn sie in
systemisierte Beamtenstellen eingewiesen wer-
den,

c) Warte- und Ruhestandsbeamten sowie
bisher nichtbeamteten Personen, wenn sie als
Beamte, die nicht auf systemisierte Dienst-
posten eingewiesen sind, verwendet werden
und der Umzug dienstlich angeordnet ist
(Art. 5),

d) Beamten im Vorbereitungsdienst und
Probendienst sowie anderen nicht bereits unter
den Buchst. a) bis c) genannten Beamten, die
nicht auf systemisierte Dienstposten eingewie-
sen sind, wenn sie aus dienstlichen Gründen
nach einem anderen Dienstort versetzt werden
oder auf dienstliche Anordnung, insbesondere
auch bei der Einberufung, umziehen müssen.

(2) Voraussetzung für das Bewilligen von
Trennungsentschädigung ist, daß die Beamten
zu dem Zeitpunkt, zu dem die Versetzung, An-
stellung (Einweisung) oder der Umzug ange-
ordnet ist, verheiratet oder den Verheirateten
gleichgestellt waren und wenn sie

a) einen eigenen Hausstand (Art. 8) hatten,
wegen Wohnungsmangels verhindert sind, die-
sen an dem neuen Dienstort einzurichten oder

b) keinen eigenen Hausstand hatten, wegen
Schwierigkeiten bei der wohnlichen Unterbrin-
gung verhindert sind, am neuen Dienstort
einen Hausstand zu gründen oder mit ihrer Fa-
milie zusammen zu wohnen.

(3) Auf Trennungsentschädigung besteht
kein Rechtsanspruch.

(4) Die Bestimmungen über Beschäftigungs-
vergütung (Verordnung über die Vergütung
bei vorübergehender auswärtiger Beschäfti-
gung — V. B.) sind sinngemäß anzuwenden;
jedoch gelten die Vergütungssätze bei der Ge-
währung von Trennungsentschädigung als
Höchstsätze.

1. čl. 25 zní:

„čl. 25.

Odlučné při přeložení, ustano-
vení a příkazu ku přestěhování.

(1) Odlučné podle § 11 N. St. může býti
poskytnuto:

a) úředníkům na systemisovaných služeb-
ních místech i mimo systemisovaná služební
místa, jestliže byli ze služebních důvodů pře-
loženi na jiné služební místo nebo se musí
přestěhovati na služební příkaz,

b) úředníkům na dovolené s čekatelným a
úředníkům ve výslužbě, jakož i osobám, jež
dosud nejsou úředníky, jsou-li zařadění na
systemisovaná služební místa,

c) úředníkům na dovolené s čekatelným a
úředníkům ve výslužbě, jakož i osobám, které
dosud nejsou úředníky, jsou-li používáni jako
úředníci, kteří nejsou zařadění na systemiso-
vaná služební místa a bylo-li jejich přestěho-
vání služebně nařízeno (čl. 5),

d) úředníkům v přípravné službě nebo při-
jatým na zkoušku, jakož i ostatním pod písm.
a) až c) neuvedeným úředníkům, kteří nejsou
zařadění na systemisovaná služební místa,
jestliže byli přeloženi ze služebních důvodů do
jiného služebního místa nebo se musili přestě-
hovati na služební příkaz, zejména též při po-
volání ke službě.

(2) Předpokladem pro povolení odlučného
jest, že úředníci v okamžiku přeložení, ustano-
vení (zařadění) nebo příkazu k přestěhování,
byli ženatí nebo postaveni na roveň ženatým a

a) že, měli-li vlastní domácnost (čl. 8), ne-
mohou si tuto pro nedostatek bytů v novém
služebním místě zařídit, nebo

b) neměli-li vlastní domácnost, že vzhledem
k těžkostem při bytovém umístění nemohou si
v novém služebním místě založit vlastní do-
mácnost anebo bydlet se svou rodinou pohro-
madě.

(3) Na odlučné není právního nároku.

(4) Ustanovení o náhradách při přechodném
přidělení (nařízení o náhradách při přechodném
přidělení — P. P.) je použiti obdobně; sazby
náhrad při přechodném přidělení jsou však při
povolování odlučného sazbami nejvyššími.

(5) Sind die Voraussetzungen des Absatzes 2 nicht erfüllt, weil die Beamten nicht verheiratet sind oder den verheirateten Beamten nicht gleichgestellt werden können, und darf infolgedessen eine Trennungentschädigung nicht gezahlt werden, so können den ledigen Beamten, die am bisherigen Dienstort einen eigenen Hausstand (Art. 8) hatten, an Stelle von Trennungentschädigung die notwendigen baren Auslagen für das Beibehalten der bisherigen Wohnung oder für das Unterstellen der Möbel in den Grenzen der für ledige Beamte vorgesehenen Beschäftigungstagegelder gewährt werden. Bei täglicher Rückkehr an den bisherigen Dienstort oder tatsächlichen Wohnort ist § 3 der V. B. sinngemäß anzuwenden.

(6) Trennungentschädigung darf bis zur Höhe des Beschäftigungsreisegeldes nur für die ersten sieben Tage der getrennten Haushaltsführung bewilligt werden. Diese Frist darf nicht verlängert werden.

(7) Wenn Beamte bis zur Versetzung oder Umzugsanordnung nach dem neuen Dienstort abgeordnet waren, beginnt aus Anlaß der Versetzung oder Umzugsanordnung der Lauf der siebentägigen Frist (Absatz 6) nicht von neuem.

(8) Es ist Pflicht der Beamten, sich um die Beschaffung einer eigenen Wohnung am neuen Dienstort fortgesetzt ernstlich zu bemühen. Die vorgesetzte Behörde hat die Beamten dabei zu unterstützen und darüber zu wachen, daß sie jede gebotene Gelegenheit zum Erlangen einer Wohnung benutzen. Der Umzug darf nicht durch übermäßige Ansprüche an die Wohnung oder aus anderen persönlichen Gründen oder durch Instandsetzen der bereits leerstehenden Wohnung verzögert werden. Wird eine Wohnung, die nach der dienstlichen Stellung des Beamten und nach seinem Dienst-einkommen als angemessen anzusehen ist, zurückgewiesen, so ist die Zahlung der Entschädigung von dem Tage an einzustellen, an dem die Wohnung von dem Beamten hätte bezogen werden können.

(9) Die Entschädigung ist schriftlich zu beantragen. In dem Antrag sind die näheren Umstände darzulegen, die das Einrichten des Hausstandes oder das Zusammenwohnen mit der Familie am neuen Dienstort verhindern. Insbesondere ist darzutun, welche Schritte der Beamte zur Erlangung einer Wohnung unternommen und welchen Erfolg sein Bemühen bisher gehabt hat. Diese Berichterstattung ist fortzusetzen. Die Entschädigung darf von dem Dienstantrittstag am neuen Dienstort an, wenn jedoch für diesen Tag Reisekostenvergütung

(5) Nejsou-li splněny předpoklady odstavce 2, protože úředníci nejsou ženatí nebo nemohou býti postaveni na roveň ženatým úředníkům, a nemůže-li jim býti v důsledku toho placeno odlučně, může býti svobodným úředníkům, kteří měli v dosavadním služebním místě vlastní domácnost (čl. 8), poskytnuta místo odlučného náhrada nutných hotových výdajů za ponechání dosavadního bytu nebo uskladnění nábytku v mezích denního odškodného pro svobodné úředníky. Při denním návratu do dosavadního služebního místa nebo skutečného bydliště jest obdobně použití § 3 P. P.

(6) Odlučné smí býti poskytnuto až do výše denního cestovného pouze za prvých 7 dnů odloučení od domácnosti. Tato lhůta nesmí býti prodloužena.

(7) Jestliže byli úředníci až do přeložení nebo do příkazu ku přestěhování do nového služebního místa v tomto místě přechodně přiděleni, nepočíná z důvodu tohoto přeložení nebo příkazu ku přestěhování znovu sedmidenní lhůta (odstavec 6).

(8) Povinností úředníků jest, aby se neustále usilovně snažili opatřiti si vlastní byt v novém služebním místě. Představený má při tom úředníky podporovati a bdíti nad tím, aby použili každé naskytnuvší se příležitosti k získání bytu. Přestěhování nesmí býti oddalováno přemrštěnými požadavky na byt nebo z jiných osobních důvodů anebo úpravou již volného bytu. Byl-li odmítnut byt, který jest míti za přiměřený služebnímu postavení úředníka a jeho služebnímu příjmu, jest zastaviti výplatu odlučného počínajíc dnem, kdy by se byl mohl úředník do bytu nastěhovati.

(9) Odlučné je žádati písemně. V žádosti je uvésti bližší okolnosti, které brání zřízení domácnosti nebo společnému bydlení s rodinou v novém služebním místě. Zvláště jest uvésti, jaké kroky úředník podnikl, aby získal byt a jaký výsledek měla jeho dosavadní námaha. Ve sdělování těchto údajů je pokračovati. Odlučné smí býti poskytnuto ode dne nástupu služby v novém služebním místě, v případě však, že za tento den se úředníku dostává náhrady cestovních výloh nebo podobné náhrady, od následujícího dne — až včetně dne, který

oder eine ähnliche Vergütung gezahlt wird, erst von dem folgenden Tag an bis einschließlich des Tages gewährt werden, der dem Einladen des Umzugsgutes am bisherigen Wohnort vorhergeht. Wurde die neue Wohnung zu einem vorherliegenden Zeitpunkt gemietet, so hört die Zahlung der Entschädigung mit Ablauf des Tages vor dem Beginn des Mietverhältnisses auf.

(10) Die Entschädigung kann von der der Zentralbehörde unmittelbar nachgeordneten Behörde in Zeitabständen von jeweils höchstens 12 Monaten bewilligt werden. Von einem vom Finanzminister zu bestimmenden Zeitpunkt an bedarf die Bewilligung über insgesamt 12 Monate hinaus der Genehmigung der Zentralbehörde; dem Antrag auf Fristverlängerung sind alle auf das Erlangen einer Wohnung für den Beamten sich beziehenden Schriftstücke beizufügen.“

2. Art. 26, Abs. 1 und 2, hat zu lauten:

„(1) Warte- und Ruhestandsbeamten sowie nichtbeamteten Personen kann, wenn sie außerhalb ihres Wohnortes als Beamte verwendet werden, Trennungsentchädigung in sinngemäßer Anwendung von Art. 25 auch dann bewilligt werden, wenn der Umzug noch nicht angeordnet ist.

(2) Die Entschädigung kann von der der Zentralbehörde unmittelbar nachgeordneten Behörde in Zeitabständen von jeweils höchstens 12 Monaten bewilligt werden. Von einem vom Finanzminister zu bestimmenden Zeitpunkt an bedarf die Bewilligung über insgesamt 12 Monate hinaus der Genehmigung der Zentralbehörde; in dem Antrag auf Fristverlängerung sind die Umstände darzulegen, die der Anordnung des Umzuges nach Art. 5, Abs. 1, entgegenstehen.“

Art. III.

Die Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 56, über die Vergütung für die Benutzung von Kraftfahrzeugen bei öffentlicher Dienstleistung (K. F.) wird wie folgt abgeändert und ergänzt:

1. § 17, Abs. 3, hat zu lauten:

„(3) Als Neubeschaffungspreis eines eigenen Kraftwagens ist der Listenpreis für einen serienmäßig ausgestatteten Kraftwagen anzusehen. Die Kosten für Sonderausstattungsgegenstände, der Überführung, der polizeilichen Zulassung und der Beschriftung der Kennzeichen sind dem Preis nicht zuzurechnen.“

předchází naložení stěhovacích předmětů v dosavadním bydlišti. Byl-li nový byt pronajat již dříve, končí výplata odlučného uplynutím dne před počátkem nájemního poměru.

(10) Odlučné může býti povoleno úřadem přímo podřízeným ústřednímu úřadu v obdobích nejvýše vždy 12 měsíců. Od okamžiku, který určí ministr financí, vyžaduje povolení na úhrnnou dobu delší 12 měsíců souhlasu ústředního úřadu; k žádosti o prodloužení lhůty jest připojiti všechny písemnosti, týkající se opatření bytu pro úředníka.“

2. čl. 26, odst. 1 a 2 znějí:

„(1) Úředníkům na dovolené s čekatelným a úředníkům ve výslužbě, jakož i osobám, které nejsou úředníky, pokud jsou používáni jako úředníci mimo své bydliště, může býti povoleno odlučné při obdobném použití čl. 25 i tehdy, nebylo-li přestěhování ještě nařízeno.

(2) Odlučné může býti povoleno úřadem přímo podřízeným ústřednímu úřadu v obdobích nejvýše vždy 12 měsíců. Od okamžiku, který určí ministr financí, vyžaduje povolení na úhrnnou dobu delší 12 měsíců souhlasu ústředního úřadu; v žádosti o prodloužení lhůty jest uvésti okolnosti, jež brání tomu, aby byl dán příkaz ku přestěhování podle čl. 5, odst. 1.“

čl. III.

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 56 Sb., o náhradách za používání motorových vozidel při výkonu veřejné služby (M. V.) se mění a doplňuje takto:

1. § 17, odst. 3 zní:

„(3) Za pořizovací cenu vlastního motorového vozidla je pokládati ceníkovou cenu seriově vybaveného motorového vozidla. Náklady za předměty zvláštní výbavy, převozu, úředního připuštění a označení poznávací značkou nelze k ceně připočítati.“

2. § 17, Abs. 5, erhält den folgenden Zusatz:

„Die Zentralbehörde kann den unmittelbar nachgeordneten Behörden die Befugnis zur Anerkennung übertragen, daß ein eigenes Kraftfahrzeug auf Veranlassung der vorgeetzten Behörde oder im überwiegenden Interesse des Dienstes angeschafft worden ist oder gehalten wird.“

Art. IV.

Die Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 57, über das Verfahren im Bereiche der Dienstauslagensätze im öffentlichen Dienst (V. E.) wird abgeändert und ergänzt, wie folgt:

1. § 4, Abs. 1, zweiter Satz, hat zu lauten:

Der Bedienstete ist für die Richtigkeit der Angaben in der Rechnung verantwortlich und ist verpflichtet, die Rechnung zu unterzeichnen; mit der Unterschrift bestätigt er, daß er die Angaben in der Rechnung nach bestem Gewissen und in vollem Bewußtsein seiner Verantwortlichkeit gemacht habe.“

2. Der § 7 hat zu lauten:

„§ 7.

Feststellungs- und Entscheidungsstelle (Zuständigkeit zur Feststellung und zur Entscheidung).

(1) Als Feststellungs- und Entscheidungsstelle gilt die Personalbehörde des Bediensteten [die Behörde oder das Organ, die (das) die Funktion der Personalbehörde versieht], insofern die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium keine andere Behörde (Organ) als Feststellungsstelle oder als Entscheidungsstelle bestimmt.

(2) Der Zentralbehörde steht im Einvernehmen mit dem Finanzministerium die Entscheidung darüber zu, wann und inwiefern der Ersatz der Dienstauslagen unter besonderen rücksichtswürdigen Fällen gewährt werden kann.“

3. Der § 12 hat zu lauten:

„§ 12.

Anweisungsstelle.

Als Anweisungsstelle gilt in allen Fällen die Behörde (das Organ), die (das) dem Bediensteten das Gehalt flüssig macht, insofern die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium keine andere Behörde (Organ) als Anweisungsbehörde bestimmt; geht der Dienstauslagensatz auf Rechnung von Privatparteien, die Dienstbehörde des Bediensteten.“

2. § 17, odst. 5 se doplňuje touto větou:

„Ústřední úřad může na úřady přímo podřízené přenést oprávnění uznati, že vlastní motorové vozidlo bylo opatřeno nebo je drženo z podnětu představeného úřadu nebo v převážném zájmu služby.“

Čl. IV.

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 57 Sb., o řízení ve věcech náhrad služebních výloh ve veřejné službě (Ř. Ú.) se mění a doplňuje takto:

1. § 4, odst. 1, druhá věta zní:

„Zaměstnanec je za správnost údajů v účtu zodpovědným a je povinen účet podepsati; podpisem stvrzuje, že údaje v účtu učinil podle nejlepšího svědomí s plným vědomím své odpovědnosti.“

2. § 7 zní:

„§ 7.

Upravující a rozhodující místo (příslušnost k upravení a k rozhodování).

(1) Upravujícím a rozhodujícím místem je osobní úřad zaměstnancův (úřad nebo orgán, který vykonává funkci osobního úřadu), pokud ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí neurčí jako upravující místo nebo jako rozhodující místo jiný úřad (orgán).

(2) Ústřednímu úřadu v dohodě s ministerstvem financí přísluší rozhodnouti, kdy a pokud lze poskytnouti náhradu služebních výloh za zvláštních okolností nebo v případech hodných zvláštního zřetele.“

3. § 12 zní:

„§ 12.

Poukazující místo.

Poukazujícím místem je ve všech případech úřad (orgán), který zaměstnanci poukazuje služební platy, pokud ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí neurčí jiný úřad (orgán) jako poukazující místo; jdou-li náhrady služebních výloh na účet soukromých stran, služební úřad zaměstnancův.“

4. § 13, Abs. 2, hat zu lauten:

„(2) Die Umzugskostenersätze, die Trennungsentschädigungen und die Ersätze bei vorübergehender auswärtiger Beschäftigung gehen zu Lasten des Verwaltungszweiges, zu dem der Bedienstete übergeleitet, versetzt oder abgeordnet wurde, und zwar auch, sofern es sich um Reisen oder Rückumzug nach Beendigung der vorübergehenden auswärtigen Beschäftigung handelt.“

Art. V.

(1) Diese Verordnung tritt mit dem 1. Januar 1943 in Kraft. Die Bestimmungen des Art. I gelten jedoch nicht für Dienstreisen, die vor dem 1. Januar 1943 angetreten und an diesem Tag oder später beendet wurden.

(2) Die vor der Herausgabe dieser Verordnung entstandenen und bis zu diesem Zeitpunkt von der zuständigen Behörde nach den früheren Vorschriften entschiedenen Fälle der Vergütung von Dienstauslagen sind als rechtskräftig beendet anzusehen; es wird jedoch den Bediensteten anheingestellt, durch eine längstens bis Ende Juli 1943 einzureichende Nachtragsrechnung die Zuerkennung einer allfälligen aus der Abänderung der bisherigen Vorschriften sich ergebenden Zusatzvergütung nachträglich geltend zu machen.

(3) Diese Verordnung wird von allen Mitgliedern der Regierung durchgeführt.

Der Vorsitzende der Regierung
und Justizminister:

Dr. Krejčí m. p.

Der Minister des Innern:

Bienert m. p.

Der Minister für Wirtschaft
und Arbeit:

Dr. Bertsch m. p.

Der Minister für Schulwesen:

In Vertretung des Ministers:

Dr. Heckel m. p.

Der Minister für Volksaufklärung:

In Vertretung des Ministers:

Kraus m. p.

Der Minister für Land- und Forst-
wirtschaft:

Hrubý m. p.

Der Minister für Verkehr und Technik:

Dr. Kamenický m. p.

Der Finanzminister:

Dr. Kalfus m. p.

4. § 13, odst. 2 zní:

„(2) Náhrady stěhovacích výloh, odlučné a náhrady při přechodném přidělení jdou na vrub odvětví správy, ke kterému zaměstnanec byl převeden, přeložen nebo přechodně přidělen, a to i pokud jde o cesty nebo přestěhování zpět po skončení přechodného přidělení.“

čl. V.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1943. Ustanovení čl. I neplatí pro služební cesty, které byly nastoupeny před 1. lednem 1943 a v tento den nebo později byly skončeny.

(2) Případy náhrad služebních výloh před vydáním tohoto nařízení vzniklé a do téže doby příslušným úřadem podle dřívějších předpisů rozhodnuté jest považovati za pravoplatně ukončené; zaměstnancům je však ponecháno na vůli, aby dodatečně uplatňovali úctem podaným nejdéle do konce července 1943 příznání případného doplňku náhrad vyplývajícího ze změny dosavadních předpisů.

(3) Toto nařízení provedou všichni členové vlády.

Předseda vlády a ministr
spravedlnosti:

Dr. Krejčí v. r.

Ministr vnitra:

Bienert v. r.

Ministr hospodářství
a práce:

Dr. Bertsch v. r.

Ministr školství:

V zastoupení ministra:

Dr. Heckel v. r.

Ministr lidové osvěty:

V zastoupení ministra:

Kraus v. r.

Ministr zemědělství
a lesnictví:

Hrubý v. r.

Ministr dopravy a techniky:

Dr. Kamenický v. r.

Ministr financí:

Dr. Kalfus v. r.